

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Consideratie oft over-legginghe van dit mysterie. Derde deel vande
Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

Confideratie oft over-legginghe
van dit myfterie.

Derde deel vande Meditatie.

Mijn ziele die nu dese wonder-
derlijcke Hiftorie zijt hoor-
rende / hoe die wreede tyranen
af-getrocken / oft / ont beter te
fegghen / af-gheftroopt hebben al-
le de cleederen van uwen Godt.
Wat pijn ende wat toornent
meynt ghy dat hy moet ghele-
den hebben? Dit fuldoy eenich-
fins connen ghewaeft worden / in-
dien ghy overpeyft / wat pijn dat
een menfche lijdt / als-men maer
een hart ghebaken plaefter van
een wonde af-treecht / t'welck hoe
foethens datment doen kan / al-
laetmen die ront-om de wonde
wepcken / nochtans doet hy een seer
groote finerte / foo dat die gequet-
fte dickmaels seer jammerlijck
roepen ende fchrepen. Wat pijn
moefte dan wesen die gheene van
uwen Salighmaker / van wiens
H. Lichaem gheen plaefter / maer
een hart-gebaken cleedt ; niet van

een wonde / maer van sijn gheheel
 doozwont lichaem / niet en wiert
 soethens af-ghebaen / maer met
 byandsche wreethed af-getroc-
 ken / soo dat daer dooz alle sijne
 W. wonden op een nieuw ober-
 bloedelijck begonsten te bloeden.

Maer om dit te doe / wat meynt
 dy datse maecten met de doozne
 croone / bande welke al en spreekt
 dat Evangelie niet / nochtans ist
 seker datse moeste op het hooft
 blijven / oft af-ghebaen worden.
 Bleeft sy op sijn hooft / hoe men-
 ghen doozen heeft daer aen ghe-
 haecht / in't ober sloopen van sijn
 cleederen? hoe moesten alle die an-
 dere steken doen d'een sijde vande
 croone soo gheroert ende ghelust
 wiert? Als men ons maer met
 een happe en trecht / wop comen
 'tselve qualijck lijden. hoe moeste
 dan onsen Salighmaker te moe-
 de wesen / in't weteren van alle dese
 dooznen als men dat cleedt ober
 sijn hooft trock?

Ende indien sy die doozne croo-
 ne af deden / wat torment moet sy

ghele-

gheleden hebben in't upt-trecken /
ende weder insteken der doornen?

Soe hebben sy hem dan sonder
eenich medelijden sijn cleederen
upt-getrocken / ende naecht voor
al de werelt ghestelt / soo mis-
maecht / dat hy meer ghelijckenisse
hadde van een beeste die verschijge
slaghen is / dan van een mensche.
Want dat dierbaer bloedt / upt
het hooft / upt het aenschijn / upt
alle die wonden was bloepende
lancks het hant / lancks den hals /
ende lancks al het lichaem totter
aerden toe.

Wynst eens / hoe dat doornont
lichaem dat wonde op wonde had-
de / deurgædt ende gescheurt was /
inden wint naecht ghestelt zijnde
moeste verstyben? Ende nochtans
dat alder-saechtmoedighste Lam-
meken heeft alle dese tormenten
niet alleen verduldelijck / maer met
groater begeerte om uwen't wil-
le gheleden. Siet hier mijn ziele /
die lebende fonteyne der ghenaden /
upt de welcke al dat-men soude
kannen begheeren / is bloepende.

Want uyt sijn dooz-wont lichaem
 wort ghegoten dat dierbaer bloet
 tot verlossinghe van alle onse son-
 den; uyt synen mont ontfanghen
 wy dat Goddelijck woordt/ eenige
 spijsse van onser zielen; uyt sijn os-
 ghen vallen die tranen der liefde/
 die ons ghetuyghen/ sijn ongeme-
 ten goetheydt. Maer uyt sijn her-
 te bloeyde die brandende liefde/
 die hem heeft alle dese tormenten
 om onsent wille doen aen-beer-
 dens. Wiens herte sal nu dan soo
 steenachtigh blijven dat hy dooz-
 nymende weldaden niet ver-
 weckt en sal worden tot liefde?

Affectie ende verweckinghe van
 den wille,

Vierde deel der Meditatie.

Nu mijn ziele/ siende uwen
 bruydegom hoor u staen soo
 ghewont/ bebloet/ mismaecht/ be-
 nauwt/ beschaeint / om u/ sijn lee-
 lijcke ende met sonden mismaeck-
 te bruyt / te supberen/ te ghenesen /
 te verlossen / ende te bertieren: hoe
 conde uwen alderlieffsten soo mis-
 maecht.